

Chmelové brigády

ZŠ Staňkova, Pardubice

Vedení projektu ve škole: Zita Kudrnová, 5.A

**Autorky: Jitka Laurinová, Natka Schaferová,
5.A**

Když jsem se mojí babičky zeptala, jestli nemá nějakou starou věc před rokem 1989. Tak si babička vzpomněla na starý ešus, který si vozila na chmelové brigády. Za komunistů se povinně jezdilo na chmelové brigády, pomáhat našim zemědělcům. Jezdilo se tam zhruba v letech 1965-1970. A mohli jste si přivydělat. Moje babička tam jela taky a velice se jí tam líbilo. Tehdy jí mohlo být tak 16-17 let. Vyprávěla mi o tom příběh a teď vám ho povím. Říkala mi, že museli nasbírat 3-4 větele chmelu, jinak nedostali snídani, oběd a ani večeři. A právě do toho starého ešusu dostávali na chmelu jídlo. Babička byla vždy velmi šikovná, takže jí to nedělalo žádný problém, ale někteří kluci to nezvládali, nebo se jim nechtělo, a tak babičku upláceli například: Věro, tady máš čokoládu a udělala bys mi ty 3-4 větele, prosím a tak různě. Babička byla hodná a tak jim pomohla. Ovšem i babičce občas někdo pomohl, ptáte se kdo? Jeden starší pan profesor, vždy si k ní přisedl a řekl jí: „Věro, ty jsi taková hodná a pozorná, tobě rád pomůžu.“. Když už jsme u toho pomáhání, jestli víte, proč to asi těm klukům nešlo? Odpověď zní takto: nešlo jim ten chmel pořádně strhnout a většinou jim to spadlo na

hlavu, ovšem ani otrhávání nebylo nijak snadné, jelikož chmel jako takový má velice drsné a výstupkaté listy. Na chmelové brigády se jezdilo zhruba na dva týdny a to v rozmezí posledního týdnu srpna a prvního týdnu září. Takové brigády prý byly velká legrace, škoda že se na ně povinně se školou nejezdí i dnes.

